

ná Heisenbergovo poselství o relacích neurčitosti v praxi. Ale Lesný v přímém účastenství středobodu praxe a kvantové fyziky, v této drásající atmosféře na minuty relativisticky dilatovaných vteřin dělicích jej od zásadního prozření - ještě dotuje excesem, při kterém pouští dopis na zem. Nešika IT projekt guru Lesný ještě neovládá pseudo-karibským rumem namasírovanou jemnou motoriku. Ale nic se neděje! Lesný vyčkává se zásadním činem – kouká, polyká na prázdno a vzpomíná, co to chtěl vlastně udělat. Aha, číst! Antonín Lesný je opět natolik uschnut, že se ohýbá, bere obálku do ruky a na druhý pokus – po vzoru Jacka Rozparovače proniká do jejích útrob. To se mu objektivně vzato i podařilo. Jen ta obálka již víckrát nebude nazvána dopisní obálkou a její torzo nechť připomíná tento okamžik zásadního poznání, kdy Antonín Lesný bere dopis do ruky a zastřívá na rukopis. Právě nyní se dokonává ten zázrak, který fyziky irituje, mystiky oslovuje a doktory udivuje – Antonín Lesný, při čtení listu rukou psaného střízlíví. To adrenalin se mu lije do krve a Lesný dochází ke klidu. Ale takovému klidu, který je cítit vteřiny před erupcí. Jeho žena milovaná, jeho družka v dobách dobrých a ještě lepších, věrně stojící po boku jeho - Antonína Lesného, mu psala dopis, kde jej upřímně konfrontovala se svým pojetím světa. A toto pěkné psaní, plné emocí a intuitivních závěrů, shrnuté slovy: „že chce žít jinak“, doložila tak rázně, jako rychle přiložená pěst na drážku - vyplněnou žádostí o rozvod. Uplynulo několik vteřin, kdy do ticha celého bytu se míchalo post-noisové zvukové téma opilců jdoucích kamsi ulicí, a k dovršení punkové koncepce spustila lednička svoji symfonii elektrického chlazení. A nová bytost, guru, IT prorok Lesný - stále nevěděl, co si má myslet, a aby vyloučil možné psycho-vizuálně deliria tremens, čte si psaní ještě jednou... Antonín Lesný ucítil, že měl přes všechny své vzletné prožitky upřímnosti – najednou fakt upřímně těžký den. Nahmatal lahev, otevřel ji, skleničkou se nezabýval, a začal rozjímat nad svoji bezprostřední budoucností novopečeného gura lidských IT osudů, který se momentálně nacházel bez ženy. Napil se, ale to prázdno, co cítil na jazyku, bylo něco nového. Ha!

Lahev byla dopitá. Vzteky umístil lahev pod stůl, kde se v popudu Lesného hněvu rozložila na střepy. Ale v rámci vychytávek dojebaných automatismy, které si za ta léta Lesný vytvořil, vstal a dokonal to nejvyšší dílo, co mu v tu chvíli mysl aktuálně dokázala vyplodit, a tak si došel pro další lahev. Touha a rychlost chůze způsobila, že získání lahve s nápojem opojným bylo to nejrychlejší, co nově zrozený guru za celý svůj dosavadní život dokázal. V tuto chvíli byl IT kouzelník Lesný opět člověk, opět intoxikovaný chlastem, těž řádně opitý sám sebou a plně zapředený do své přítomnosti, která mu naznačovala, že přece jen včerejší den byl v jeho manželství tím nejdůležitějším. Lesný pojal myšlenku – taktéž zásadní, a snad z rozdílu alkoholických hladin před a po čtení dopisu osudného... snad totální paralýzou Lesného mentálních schopností... snad okultní láskou k chlastu samotnému ... se Lesný v náhlém rozmaru rozhodl propít do údolí smrti, o kterém předpokládal, že jej vítá s otevřenou náručí. Nicméně Lesný – IT pokusitel osudu, navzdory prosebným slzám v očích o smilování nad bolestí nejinenzivnější, navzdory upřímné touze, kterou do svého rozhodnutí dal, navzdory krotícím momentům duše svírajících a presujících ego do tvarů Lesným doposud nevyimaginovaných, se vše dokonale pokurvil. Záměr a účel neposvětil své prostředky! Lesný byl přeci jen dohnán sám svoji tělesností a jako smrtelník, byl zrazen tělem svým. Alkoholické kóma jej zákeřně přemohlo hodinu na to a vzalo s sebou vše, co ještě registroval za důležité. Smrt bývá taky upřímná a tak odhodlaný IT kamikadze Lesný - se opět probudil, tentokrát ve 4 hodiny ráno a protentokrát s bolestí hlavy. Ale ke koloritu dějství světového – komaticky pohozené tělo Antonína Lesného se budilo - opět s urgentními připomínkami páteře informující Lesného vystřelující, pichlavou bolestí do oblastí bederních. Zřejmě aby si mohl užívat vděku za každý další den, který mu smrt ve spolupráci s jeho osudem přichystala. Antonín Lesný bude žít dál. Je to tak. Je sobota, tma a všude klid..

Ld@ & HovAdoU

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 11.2.2015, číslo 166, online: najezd.wz.cz

Kalindář

- 14.2. se koná akce: **Olinovy 40. narozeniny**, hraje: ČERNÁ RUKA, NEVYPAR KOVATJEZD. Kde: Dejvická nádražka (P 6). Start: 20:00, vstup: do klobouku.
- 20.2. se koná akce: **Koncert v Hipstrzóně**. Hrají: UTAJENÁ INTELIGENCE + HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA. Kde: Sběrné suroviny (Krymská 126/2, Vršovice), Start 19:30, vstup: do klobouku.
- 20.2. divadlo Bohém: vystupení Pásmo. Kde: Hudební Kavárna Dadap, K Žižkovu 495/8, Vysočany, start: 20:00, vstupné do klobouku.
- 20.2. se koná **Autorský večer**. Číst budou: ROBERT RIBICKI, KONRAD GÓRA, VÍT KREMLIČKA, DAVID LÁZEŇSKÝ A TOMASH ROGOWSKI. Kde: Klub Paliárka (U Paliárky 7, Praha 5), start: 20:00, vstup: volný nebo pití pro vystupující.
- 21.2. se koná v režii CK Špunt aneb za hranice soudnosti: **Pivovarské cestování - Chýně**. Info: Prochor: ckspunt@email.cz

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

11.2. Božena, Dezider!

Přejeme vše nejlepší!
Šťastná ať je Božena,
tato báseň složena
Deziderem černým
mužem jejím věrným..

Divadelní spolek Bohém

Hledá **divadelního zvukaře**:

- pouštění nahrávek podle scénáře
- zapojení/oživení aparatury (zaškolíme)
- a má chuť si hrát.

Kontakt: **Tonda 731 621 128**

antoncamaj@seznam.cz

FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Redakce Nájezdu

hledá: **příspěvatele, umělce, výtvarníky**, kteří by chtěli rozšířit redakci Nájezdu.

Dejte vědět Krtkovi nebo na adresu najezd@gmail.com.

Bude v Praze tuto zimu 30 dní nasněženo?

Nechť referenční bod je okolí Barré a musí být celý den nasněženo. Počátek měření: konec listopadu 2014.

9.2. sněžilo...

Aktuální zásněžný skóre k dnešku: 6 dní

Přízraky sračkárny Chotěnovské

V rámci projektu Bulletin Nájezdu vyšel 7. ledna přetisk posledního díla z pera Jiřího „Svině“ Fialy.

Reference:

Kal: Sračky, sračky, sračky!

J.V.: Opájení se slovem.

L&H: Neskutečnej masakr.

Knihy, která se nečte kvůli ději.

Cena: **30 Kč**, k dostání v Barré (Veletržní 561/55, P7) na baru.

Jarda Jitrocel -

(vítejte v realitě)

Jarda Jitrocel,
zkalený vždy na ocel,
zneuznaný umělec,
z rumu ruměnc,
a z trávy růženec!

tvořil mluvil jen mátožně,
originálně, ne totožně!
Nebyl dítko pobožné,
však činil často nemožné.

"Je dutej jako Macocha!"
On skálou se pokochal,
načež Jarda Jitrocel
ze žaludku krvácel
však nikdo nepomoh',
jen alpskej rum 80% Stroh.

Prej dutej byl jak Macocha,
teď Nár. galerie,
slídí po sochách!
Jak Sahula zůstal v rohu
a teď, rovnají ho k bohům.

A jeho ženuška, co s ním zkusila!
Prala, vařila i ten Stroh mu nosila..
Zakřičí rázně:" GALERIE!!! SÍNĚ!!!
Kde jste tehdy byly?

Svině!!!

KALI-BOSS

V BOTĚ
/ADIDAS/

HE
HE
HE
PČÍ

NEMĚLA SES VYZOUVAT
MÁŠ SOPEL V BOTĚ

Montás

Přízraky nonetské 10.

(finále upřímného dne Antonína Lesného)

Cestou z práce v autě Lesného zasáhla radost, jak se mu tento IT den dneska povedl. Nakonec si uvědomil, že pokud chce vytvořit podmínky pro zdravý růst týmu – ale takovým směrem, o kterém sám bude přesvědčen, že je jeho, bude to muset udělat sám. Žel jako správný designér má ideu plně usazenou v mezích svých mentálních schopností – a tím tedy bez výraznějšího uvědomění o tom, jak to dopadne. Idea se spojí s povinností a tomu se říká pokrok neboli progres. Myšlenka designu týmu mu nedávala spát, snad že by on, jako tajemný alchymista IT vesmíru objevil nový postup, který za půl roku změní tým podle všech měřítek, na která jeho šéfové dají. A k tragice celé věci, jim jediným jeho šéfové taky rozumí?

Doma byl Antonín Lesný sám, uvědomil si, že je doma asi fakt brzo, protože manželka ještě nepřišla z práce, koneckonců právě v rámci vychytávek má IT šampón Lesný výborné zkušenosti a toto byla jedna z nich. Proto odpolední domácí relaxaci IT upracovaný businessman Lesný zahájil karibským rumem, který si nechával pomoci e-shopu dovážet, a taky aby mohl přemýšlet nad tím, proč mu chutná zrovna tenhle druhořadý rum, o němž byl ale přesvědčen, že je dobřej, protože to není Božkov. A tak si započal sesílat na jazyk tu rezavou tekutinu, která mu vždy i přes třtinovej odér poštipala sliznice. Antonín však věděl, že když si dá několik skleniček, tak tento výrazný chuťový výkřik přestane vadit. Zvláště, když je flaška právě načatá. Antonín Lesný IT tvůrce degustovacího standardu nasával aroma a v nastalém rauši se zabředával do svých myšlenek. A teď, když slunce již prozářilo další kus pokoje, Antonín Lesný se melancholicky zamyslel. A poté, když pohlédl do prázdna, aby dal prostor chaotickému šrotování myšlenek, jejichž jeden z informačních nugetů byl o tom, jak má vše pod svoji kontrolou, co, kde a kam může sáhnout a co, kde a jak se projevív... a poté, když tyto fantazijní a teoretické

myšlenky mu poskytlý neomezený prostor nekonečného, alkoholem vybičovaného rozletu... a poté, co se v jeho těle rozhostilo příjemné teplo, které cítil na spáncích a pocením nohou, tak v tu chvíli se to stalo! Rumová sklenička spadla na zem. Náhlé nábožné ticho se rozhostilo v celé auře Lesného vesmíru. Graduující mysl Lesného je zaháněná do mystických a neměně tak astrálních dimenzí. A v této nastalé atmosféře, když zíral před sebe skelnými očima, si v tu chvíli uvědomil, že on jako strůjce života Nonetského, je on IT manažer v oboru konstrukce osudů Lesný vlastně guru, prorok, bytost s nadpřirozeným poznáním. Abstrakce, jež mu poskytovala tento pohled, a navíc i pohádkový plat, jej plně ochromila. Ano! Tak je to, tím se cítil celou tu dobu, ale však nyní prozřel! Mystično, které spojilo odvěká tušení a shoda s jeho pracovním povoláním, jej dovedly k závěru: „Za svůj se život nemusím stydět!“ Antonín Lesný – nové jméno v estrádě pražských IT manažerů vytvářející novou tvář v řízení IT holoty pomocí metod řízené mentální deviance, se cítil být někdo! Proto, jak je v osudu Kyber-názorem zformovaného estéta po procesu konzumace několika kořalek vetknuto, začal se tomu všemu štěstím přiopile hihňat. Byl na vrcholu extáze a následného nekonečného blaha a v takovéto své kulminující nadřazenosti, protože poznání - zejména těch, která se nazývají tajemstvím, způsobují nadřazenost, se hrdě svalil na kanape. Lesný se instinktivně přikryl polštářem. Usmíval se. Antonín Lesný – IT kdokoliv byl šťasten a hleděl ke stropu, když pocit humanity jej plně zmohl a karibské lihoviny mu klížily oči. Osud byl však milostivý a chtěl, aby Antonín Lesný mohl dokonat plán společné přestavby kolektivního vnímání svého úseku Javovských lamželezů, realizovanou právě v Nonetském IT pavilonu SRUM matadorů. Právě dokonale euforicky naladěný Anton Lesný leží rozvalen na kanapi a opilecky mrká na svět v několikasekundových intervalech. Uprostřed víru svých myšlenek se IT prorok Lesný snaží alespoň některou vnímanou pravdu vyslovit, ale to už mu karibský rum přerušil spojení s mimickými svaly a tak jen dadaisticky opakuje

věty, jejichž kontext je o myšlenku a několik abstrakcí pozadu. A navzdory tomu, že na kanapi leží nový a tak krásný, opilý člověk: Antonín Lesný, a že právě v tuto chvíli probíhá exaltace etanolové intoxikace, tak léčivá náruč spánku mu prodloužila mrknutí na neurčito.

Antonínovo alkoholické prozření spojené s probuzením do nové reality se konalo v 21:50, kdy trup jeho začal vykazovat známky opotřebení z důvodu jogínské pozice, kterou ji nakázal démon alkohol v podání rumu zakletého ve třech sudech původem někde z Karibiku. A tím neurčitá bolest v zádech ho začala nutkavě upozorňovat na zásadní změnu polohy. Tělo Lesného si automaticky sedlo a Lesný se započal věnovat vybavování si předešlých pěti hodin. Propadlo času jej uzavřelo ve smyčce několika útržků paměti, které mu nedávaly moc smysl. Nicméně si uvědomil několik zásadních pravd o nastalé situaci a to, že přišel domů, že venku je tma, a že ho bolí záda, televize mlčí a doma je ticho. To sice nebylo mnoho, dalo by se říci, že to bylo i málo, a proto Lesný se začal oddávat panice. Do nového pojetí světa Lesný začlenil poznání, že mu je taky lehce nevolno a že musí na záchod, kam se taky posléze vypotácel. Tam si s příjemně přiblblým úsměvem ulevil od nutkání nejintenzivnějších. Ale ani to mu nezpůsobilo větší prozření a klid – snad toliko, že během procesu post-pracovní relaxace s über-rumem nezvracel. Lesný se lehkým až baletním krokem připotácel do kuchyně, kde opřen o stůl spatřil obálku s dopisem. Lesný věděl, že tam ten dopis byl, a že už jej viděl. Ale k dobru věci - ve spektru bohapustého pochlastávání kořalky karibské mu najednou dochází, že adresát „Pro tebe“ je nakonec on sám. A právě v tuto chvíli, kdy Lesný přijímá analogovou SMS a kdy mysl Lesného v nekonečném smyčce asociuje k čím dál dramatictější konstrukcím, a taktéž i démoni živění hněvem všech Lesným neskutečně nasraných IT testerů, IT javistů, IT analytiků a ve finále i IT týmů lídrů, vpišují do obálky otisky dějů surreálných, a taktéž v této bouři možností nekonečných, se mysl Lesného nachází ve chřtánu naprostého šílenství, ježto se ho pokouší pozřít i s botami. Tímto se ko-